

Verenigd

Bea van der Heijden

door Aad Hekker

Toen ik haar belde, waar ik moest zijn antwoordde ze "Ik werk thuis". En inderdaad, thuis boven op zolder, is haar werkkamer. Tientallen ingelijste werken staan op de grond, een schildersezel en een werktafel langs de wand en op een tafeltje staat een etspers.

"Komend weekend is het hier Open Atelier Route Bussum en toon ik mijn werk in een galerie in Bussum, zegt ze". Ze doet er niet alleen aan mee, maar maakte ook de folder. Niet onlogisch, ze is eerst opgeleid aan de Academie voor Beeldende Vorming in Tilburg, waar ze als beeldend kunstenaar gevormd werd en ondermeer les had van René Daniëls en Marlene Dumas. Daarna vervolgde ze haar opleiding aan de Koninklijke Academie in Den Haag waar ze in 1992 cum laude afstudeerde als grafisch ontwerper. Ik ben bij Bea van der Heijden, die onlangs lid is geworden van de VOG.

Als grafisch ontwerper heeft ze een mooie staat van dienst. Ze werkte bij diverse ontwerp bureaus, als freelancer en als lay-outredacteur van de Staatscourant. De combinatie van beide opleidingen komt steeds weer terug in haar werk. Naast het grafische ontwerpen bleef ze lino'sneden maken, die vaak als illustraties werden gebruikt. Het was haar in lino verbeelde lintjesregen, die brak met de traditie dat slechts ons staathoofd werd afgebeeld als de lintjesregen onderwerp was. Ook verschenen er lino'sneden van haar in het NRC-Handelsblad en diverse tijdschriften. Ze maakte voor PLINT, de uitgever van de posterpoëzie, een uitbundige lino bij het gedicht van Johanna Kruit: 'Ruzie Voorbij'. Ze ontwierp een aantal boeken en tijdschriften zoals de kinderboekenserie 'Kijk en Beleef' en het tijdschrift 'Natuur aan de Basis', waar ze ook voor illustreerde. Niettemin was in 2004 de stap naar het kunstenaarschap. Een overgang van toegepaste naar autonome kunst. Vanaf 2006 ging ze ook exposeren wat, zoals ze het zelf omschreef: een beetje als een 'coming out' voelde. Maken is de ene kant; het tonen van dat werk aan de wereld, de andere. We komen te spreken over het omslagpunt, het rustpunt dat nodig is voor een voltooid werk de wereld in mag. Het heeft tijd nodig, afstand; het mag niet onmiddellijk nadat het klaar is door ieder-

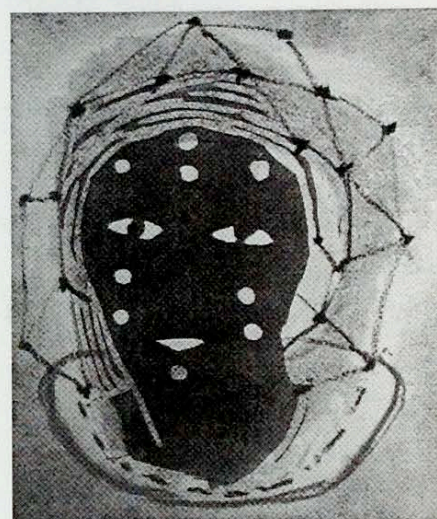

Bea van der Heijden, "Muurbloem", lino'snede

Bea van der Heijden, "Pierrot", lino'snede

een worden gezien. "Is dit kleine formaat dat ik om mij heen zie, jouw formaat?" vraag ik. Het blijkt een noodzakelijke beperking door de afmeting van haar pers. "Ik ga daarom ook werken in het Grafisch Atelier 't Gooi, in Hilversum. Daar kan ik op grotere formaten gaan drukken". In al het werk dat ik om mij heen zie komen mensen voor. Ze denken, staan, staren of zitten. Zelf schrijft ze over haar werk: in mijn werk komen dromen, fantasie en werkelijkheid bij elkaar, net als in mythen, sagen en poëzie, waarin ik mijn inspiratie vind. Herkenbare thema's als identiteit, relaties, emoties, leven & dood zijn aanleiding. Oplage is geen reden voor grafiek voor haar; het is het medium zelf. Het drukken van werk levert zowel gewenst toeval als onverwachte wendingen op. Naast houtsnede, aquatint en lijnsets heeft vooral lino'snede haar grootste voorkeur. Deze techniek helpt haar, haar ideeën te verbeelden. Meestal gebruikt ze verschillende linoplaten voor één werk, maar ze maakt ook wel gebruik van de reductiemethode. Haar werk was recent te zien op de 1e Friese Mini Prent Biënnale met onder andere het mooi simpele lino'tje 'Aan het Water', en ze won een Eervolle Vermelding bij de Noord-Limburgse Industrieprijs voor Grafiek 2008 met een indrukwekkende lino getiteld 'Pierrot'. Tot 27 juni exposeerde ze in Galerie III, in Bussum. Elsbeth Cochius bracht haar in contact met de VOG. Dank je wel!
www.beavanderheijden.com

Bea van der Heijden, "Sterrenbeeld", lino'snede